

ЉУДИ СА „ДОМОМ“ НА УЛИЦИ НАЈВИШЕ У БЕОГРАДУ

У Војводини најмање бескућника

Све до недавно није постојао релевантан податак о броју бескућника у Србији. Процењивало се да их има око 10.000, а да судбина тек понеког од њих доспе у јавност. Републички завод за статистику, на основу пописа становништва из 2011. године, регистровао је 445 примарних бескућника – оних који немају кров над главом и 17.842 секундарних- оних који живе у нехиђенским насељима. Реч је, како је истакао Зоран Јанчић, помоћник директора Републичког завода за статистику, о првој

ка Филозофског факултета Универзитета у Београду Мирјана Бобић, ауторка студије “Бескућници”, објашњава да је број регистрованих секундарних бескућника према последњем попису становништва мањи за 17,54 у односу на попис од пре 12 година, јер је 202. године пописано 21.636 особа.

- У старосно-полном саставу примарних бескућника најбројније је старије средовечно становништво, и то мушкарци од 55 до 59 година, а жене од 45 до 49 година. Када

пружају медицинску помоћ и, без обзира на то што немају здравствену књижицу, смештају у одговарајуће здравствене установе. Мада бескућници по закону имају право на бесплатну здравствену заштиту, тешко се решава проблем њихове здравствене књижице. Наиме, да би добили здравствену књижицу њихова адреса је социјална установа, а они је често заобилазе.

Према објашњењу Ференца Вицка, државног секретара у Министарству здравља држава не може никога, па ни бескућнике, натерати да извади здравствену књижицу или да се лечи.

- Ако пацијент одбије лечење, ми смо дужни да то поштујемо, сем када је животно

Фото: Н. Стојановић

Све је више оних без сталне адресе

публикацији која је настала из пописа 2011. године о маргинализованим групама.

Мушкарац старости од 55 до 59 година, ниског образовања, незапослен или ангажован на неквалификованом и слабо плаћеном послу и често зависник од алкохола, дроге или коцке, профил је, према оцени Републичког завода за статистику, бескућника у Србији. Таквих највише има у Београду – ту живи чак 39 одсто свих бескућника. Најмање бескућника има у Војводини – 14 одсто.

Највећи проценат бескућника живи у градским насељима- 63 одсто. Професор-

је реч о секундарним бескућницима, најбројније су млађе особе, па је тако свака четврта пописана особа узраста до 14 година. Свака пета особа старости је од 45 до 59 година, док је свака десета година старија од 70 година – истакла је Мирјана Бобић.

Бескућници у градовима преко зиме, али и током остатка године, свраћају у прихватилишта. Неретко у прихватилиште долазе без иједног документа. Скоро ниједан нема здравствену књижицу, иако је многимима потребно лечење. У прихватилишту им ипак

Мобилни тимови медијатора

Стручњаци сматрају да би Србија морала, по угледу на друге државе, да би бескућници добили одговарајућу помоћ да формира мобилне тимове медијатора који ће их обилазити и старати се о њиховом здравственом стању.

угрожен или угрожава друге људе у околини – објаснио је Вицко.

Према мишљењу Саше Јанковића, заштитника грађана, права бескућника често се крше јер нема системског решења њиховог положаја и статуса.

- Да свако у систему социјалне и здравствене заштите ради свој посао, да настоји да оствари права грађана, а не да нађе разлог да их не оствари. Да се бави људима, а не предметима, да за то буде новца и средстава, да буде адекватно награђен за свој тежак посао и да за то буде изузетно одговоран ако га не уради како треба – рецент је по мишљењу Јанковића за заштиту бескућника.

Љ. Малешевевић